

rundt og ikke bare op til folkeafstemninger, er det så kun hægtet op på, at man kan få mere EU-integration og kan komme af med nogle forbehold? Eller er det også hægtet op på, at vi skal have noget mere åbenhed her i huset om arbejdet med EU-forslag og have nærhedsprincipet udmøntet i praktisk politik?

Jeg må nok sige, at da vi havde den konkrete debat den 10. juni i år her i Folketingssalen om konkrete forslag til, hvordan der kunne skabes større åbenhed i EU-arbejdet her i Folketinget, var det utroligt at se, hvordan det netop var Venstre, der fuldstændig afviste de forslag, vi andre kom med, på en usædvanlig markant arrogant vis. Derfor vil jeg gerne høre, om Venstre fra den 10. juni og til i dag har skiftet politik på det punkt, for det ville være glædeligt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når man hører Venstres ordfører tale om alle disse mange løftebrud – hvor jeg altså må gå ud fra, at Venstres ordfører også hører til dem, som mener, at hele regeringens politik skal gennemføres i tiden fra valget og til nu – måtte man jo næsten foreslå Venstre at stille forslag om, at der i en hvilken som helst lovgivning skal indføres en særlig løfteparagraf, ligesom tilfældet er på arbejdsmarkedet. Men det var sådan set ikke det, jeg gerne ville spørge Venstres ordfører om.

Ud over at jeg har det ligesom hr. Jes Lunde – og jeg er meget spændt på, hvilket svar der bliver givet til hr. Jes Lunde – vil jeg bare spørge, om det er rigtigt forstået, at forskellen mellem blokpolitik og bredt samarbejde er, om Venstre er med eller ej. Jeg forstod før på hr. Helge Adam Møller, at det egentlig ikke var et spørgsmål om, hvor bredt flertallet var, nej, det var sagens indhold. Så derfor: Er det alene et spørgsmål om, hvorvidt Venstre er med eller ej?

Så har jeg læst nogle artikler her i den seneste tid, og de er skrevet af Venstres formand og har nogle meget flammende overskrifter med »Socialistisk indgreb« og andre gode ting. Jeg vil også gerne høre – efter det, vi har hørt om samarbejde – om det er den nye eller den gamle hr. Anders Fogh Rasmussen, vi har med at gøre. Er det stadig minimalstaten, eller er der nye tanker? Hvor er dagsordenen henne?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

I min begrebsverden er Venstrefolk nogle, der dyrker jorden, men med det indlæg, vi hørte her, må man være gået over til noget andet: Nu dyrker man myter.

Blandt mange har jeg tænkt mig at beskæftige mig med to, og den ene er, at der skulle være en sammenhæng mellem pinsepakken og Færø-aftalen. Det er nu tredje dag – tredje dag – fru Ulla Tørnæs dyrker den myte, men så må det også være muligt for os, der nu har skullet høre på det i 3 dage, at få svar her i dag på det spørgsmål, som er blevet stillet fru Ulla Tørnæs de to foregående dage: Hvad ville Venstre selv have gjort? Hvornår synes Venstre, der skulle have været forhandlet med færingerne? Skulle det have været lidt tidligere, eller skulle det have været i sommer eller til efteråret? Hvornår ønskede Venstre, der skulle forhandles?

Det svar har vi aldrig fået, for fru Ulla Tørnæs har nægtet at give os det i de foregående debatter. Men når sagen bringes ind i denne debat, må vi også have et svar, for ellers må vi jo konstatere, at Venstre kun er i stand til at stille spørgsmål, men ikke til at give nogen svar. Der var ikke meget i fru Ulla Tørnæs' indlæg om, hvad Venstre ville, så det minder mere og mere om en mundtlig udgave af Ekstra Bladet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Fru Ulla Tørnæs holdt en meget moraliserende tale, og det kan hun da have gode grunde til; men jeg kan godt alligevel undre mig lidt over formålet med det, specielt måske fordi en af de ting, der moraliseredes over, var nødvendigheden af dette indgreb.

Fru Ulla Tørnæs var meget indigneret over, at økonomiministeren skulle have sagt, at det var aldeles unødvendigt med et sådant indgreb. Vi har tidligere hørt et citat fra hr. Jacob Buksti – et meget direkte citat af økonomiministeren. Den 9. maj blev der faktisk – og det er nok i en lidt anden spalte end den, fru Ulla Tørnæs læste op af – sagt fuldstændig direkte, hvad det var, der ville komme.

Vi ved også alle sammen, at det var en af begrundelserne for at udskrive valget i marts, og hvis man gider læse regeringsgrundlaget, står det hele også dér. Så derfor forstår jeg ikke rigtig begrundelsen for at moralisere og kalde økonomiministeren utroværdig. Er det noget, der tjener vores alle sammens formål herinde?